

A JE TO! (VYMALOVÁ•NO)

StÁ™eda, 31 srpen 2011

To byste fakt nevÁ™ili, Á¾e je moÁ¾né nesehnat v létÁ™ ochotného malíÁ™e... Tedy, ne Á¾e by všichni malovali, pa bych tolerovala, ale - protoÁ¾e jsem chtÁ™la vymalovat zatím "jen" obýván, bylo to pro nÁ™ málo. Takhle kdybych potÁ™ebovala vymalovat panelák, to jo... ProtoÁ¾e oni jsou pÁ™evÁ™nÁ™ na dovolené... Ano, obvolala jsem jich pár, plno oslovila pÁ™ed internet... HodnÁ™ mi jich slíbilo, Á¾e snad - moÁ¾ná - by se pÁ™išlo podívat v záÁ™í...

Nejhorší bylo, Á¾e mi asi tÁ™i (postupnÁ™) vymalovat slíbili. Ale v podstatÁ™ byl scénÁ™ vÁ™dy podobný: "PÁ™ij pondÁ™lí, pÁ™ipravte si to! To se vodpráskne jedna báseň, nebojte..." A pak následovalo esemesko cca tohoto znÁ™í: NEZLOBTE SE, VIDITE TO POCASI, MY SI TU DOVOLENOU JESTE PRODLOUZIME, OZVU SE ZA TYDEN. Ano, poÁ™así bylo nÁ™kdy opravdu víc jak na dovolenou, rozhodnÁ™ pÁ™álo všemu, jen ne bydlení v jedné místnosti vyprázdnÁ™é a dalších témÁ™ ke stropu narvaných - krámama a nábytkem... UÁ¾ mne obÁ™as chytil fantas a manÁ™el (ten, co si lebí v zaplavené Americe - mj. má kliku, uprostÁ™ed na Manhattanu se nic moc nestalo) mi absolutnÁ™ nevÁ™mil, Á¾e jsem dopadla, jak jsem dopadla. UÁ¾ mi z toho pomalu hrabalo :-)) A najednou se stal zázrak: byla jsem nakoupit, a jak tak otrávenÁ™ bloumám mezi regály, najednou slyším: "Paní, koukám, Á¾e vám teĎe do bot!" Ulekla jsem sklopila hlavu ještÁ™ o kousek níÁ¾ - pantofle byly pochopitelnÁ™ v suchu - vedle mne se ozval veselý hlas: "TÁ™bĚch, jak Á¾iješ?" PÁ™edstavte si, kámoška, stavební inÁ™enýrka... JistÁ™ chápete, co následovalo. Ano, zachovala jsem se stejnÁ™ trapnÁ™, jako kdyÁ¾ hloupá návštÁ™va Á™íká mezi kafem doktorovi, co ji kde píchá... Jo, dopadlo to. Tedy pro mne dobÁ™e. Noc na vÁ™erejšek jsem ještÁ™ všechno pÁ™ipravil veškeré zbylé krámy vyklidila, sehnala barvu, znovu všechno zabalila, honem na psala Á™lánky - ty na vÁ™era - a pak ještÁ™ na dvÁ™ hodinky zalehla... Od rána od osmi do devíti veĎer se tu brousilo, sádrovalo, tmelilo, malovalo jednou, malovalo podruhé... Chudák holka, konec malby se konal v místnosti uÁ¾ témÁ™ setmÁ™lé... ProtoÁ¾e svÁ™tle elektrickém bylo vidÁ™t prdlajs a svÁ™tlo denní se ze zataÁ™ené oblohy odpoledne uÁ¾ moc neukazovalo. Já nedÁ™lala, spíš jsem byla jen za poskoka, ale i tak jsem veĎer nebyla schopná o moc víc, neÁ¾ zase znovu pÁ™itahat vše potÁ™ebné a zapojit poÁ™ítaĎ. JeštÁ™ jsem koukla, jestli na kudle není nic moc nepÁ™ístožného a pak opravdu zapadla na volný kus postele (ostatní všude je obloÁ¾eno a zapráskáno krámy). TakÁ¾e - ještÁ™ dechám, nebojte, kudlanka pokračuje :-)). TeĎ tedy budu mejt, mejt, mejt, pak pÁ™estÁ™uju (na tu skÁ™íĎ si asi p nábytek tam, kam patÁ™í, jo, ještÁ™ ta okna a rámy... to asi taky bude lahoda - no a zaĎnu pomalu sem pÁ™inášet další a další krámy... Mezitím se obÁ™as kouknu, co se dÁ™je v tom mém drahém virtuálním kudlím spoleĎenství :-)). Mj. moji drazí - dejte mi, moc prosím, vÁ™dĚt: nedávno jsem nÁ™kterým z vás napsala e-ma ve kterém jsem zadala jedno téma a poprosila o odezvu. JenÁ¾e - odpovÁ™Ď nulová - a já nevím, jestli vám to došlo? Á½e byste mi nenapsali ani "Nevím, neznám, tÁ™bĚch!" MĚjte se! Jdu si vypít kafe, pak natoĎit kbelíka šup na tu podlahu... d@niela